

Végleg bebizonyosodott, hogy a rock és az elektronikus zene közötti határ is viszonylag könnyen átjárható. Igaz, a stílusok közeledésére már korábban is akadt példa, de afférjuk soha nem volt annyira jelentős és kölcsönösen egymásra találó, mint manapság.

Végleg bebizonyosodott, hogy a rock és az elektronikus zene közötti határ is viszonylag könnyen átjárható. Igaz, a stílusok közeledésére már korábban is akadt példa, de afférjuk soha nem volt annyira jelentős és kölcsönösen egymásra találó, mint manapság. A rockzenészek egyre bátrabban nyúlnak a dance-elemek felé, a táncparketten pedig alig akad sláger hatásos gitárriff vagy rockos vokál nélkül. A szakemberek szerint az első igazán átütő dance-rock album Armand Van Helden július elején megjelent Nympho című korongja. Jelenleg a klubok legnagyobb slágere a BodyRockers I Like The Way című dala, amely szintén a két stílus ötvözetéből született. Armand Van Helden A New York-i lemezlovas-producer sohasem titkolta, hogy a rockzene rajongója – állítása szerint az összes valamirevaló rocklemez megtalálható a gyűjteményében. Az előző albumain egy-egy hangminta erejéig már megpróbálkozott a dance és a rock egyesítésével, új korongja azonban teljes egészében a két stílus imádatából született. A lemezén a rockos oldalon van minden: a heavy metáltól a grunge-on és a punkon át a 60-as évekbeli r&b-ig, a dance-es oldalon pedig megidéződnek a gyökerek: a funky, az italdiszkó és a szintis new wave, de persze mindez együtt szól, egymástól elválaszthatatlan egységet alkotva. BodyRockers Az ausztrál house lemezlovas-producer, Kaz James és a brit énekes-gitáros-producer, Dylan Burns alkotja a formációt. Dylan remixet készített a The White Stripes egyik dalához, erre figyelt fel Kaz. Felkereste őt, és úgy döntöttek, közösen zenélnék tovább. Az I Like The Way című slágerüket négy óra leforgása alatt rakták össze. Viszonylag gyorsan elkészítették az első albumukat is, hiszen Burnsnek volt talonban jó néhány rockos dalvázlata, társa pedig innen-onnan összelopkodott egy csomó hangmintát az alapokhoz – például a lemezt nyitó Handel On Your Face című felvételhez a szimfonikus kezdés után a The Velvet Underground szerzeményét, a The Gift zenei alapját használták fel, a You Got Me Singing pedig a Daddy Cool című Boney M.-sláger basszustémájára épül. (péjé, e)